

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2010. JÚLIUS XXI. ÉVFOLYAM 13. SZÁM

„ÉS EMLÉKEZZÉL MEG AZ EGÉSZ ÚTRÓL, MELYEN HORDOZOTT TÉGED AZ ÚR!” (5MÓZ 8,2)

Emlékezés az erdőhegyi csatára

A Körösmente Irodalmi Kör emlékműsora és Csanádi János tanár, presbiter (középen) előadása felelevenítette a kuruckort és az erdőhegyi csata eseményeit. Jobbra: az Erdőhegy-kisjenői református templom

A II. Rákóczi Ferenc vezette kuruc szabadságharc (1703-1711) 300. évfordulójára emlékezve az Erdőhegy-kisjenői egyházközség egy kevésbé ismert ütközet, az erdőhegyi csata (1735. május 9.) 275. évfordulóját ünnepelte.

Papp József lelképásztor igehirdetésében a 111. Zsoltár, valamint az 5Móz 8,2 alapján hangsúlyozta, hogy az egyház azért vállalja fel az ünnep bennünk élő üzenetének közvetítését, mert az emlékezet visszavezet a gyökerekhez, tartalmat ad a jelennek és előre mutat a jövő felé. Az emlékezet az a megtartó erő, mely a közösséghez tartozás érzését erősíti. Az a közösség, amelyiknek nincs mire emlékeznie, vagy a közöny és kényelem miatt elhanyagolja azt, pusztulásra van ítélve. Az áldozatvállalás sohasem fölösleges és hiábavaló, értelmet ad földi létünknek és hozzásegít, hogy érezzük Isten megtartó kegyelmét és szeretetét.

Hogyan is zajlott a körösközi-erdőháti parasztkor 1735-ös felkelése, melyet a történetírás hamisan Péro-féle lázadásként tart számon? A Körösmente Irodalmi Kör „Az más kardja miatt kerestet szenvedni” című zenés emlékműsora irodalmi és dokumentum-értékű

adatokkal igyekezett hiteles képet nyújtani a II. Rákóczi Ferenc-féle kuruc szabadságharc bukását követő negyedszázad háttérmozgalmairól. A szatmári béke (1711) után a Körösköz, mint pusztult vidék kerül a császári kamara tulajdonába. A felperzselt falvak elmenekült, elbujdosott, de életben maradó lakossága fokozatosan újra hazatelepül.

Első gondjuk szalma- és nádfedeles szükségajlékaik és templomaik rendbetétele, majd elvadult jobbágy-földbérleményeik termővé szelídítése. A tisztartók, bérlők önkényeskedései, s az elviselhetetlen adóterhek ismételen elégedetlenséget szítanak. Különösen felerősödnek a sérelmek, miután a Kamara a Körösközt 1732-ben egy oldalági Habsburg rokonnak, De Este tábornok, modenai hercegnek ajándékozza, akit a hivatalosságok Raynaldnak, a nép viszont Rinaldónak nevez. A zömmel református falvak feszültségét még fokozza a vallási türelmetlenség, az újra felerősödő rekatolizáció.

Bár a szatmári békekötés óta szinte teljes generációváltás történt, a hamu alatt tovább parázlott a kuruc szabadságeszmék tüze. Így történt, hogy a békésszentandrászi lázadók

CSANÁDI JÁNOS

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

Lelki családalapítás

Eszembe jutván a benned lévő képmutatás nélküli való hit, amely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikában, meg vagyok azonban győződve hogy benned is. Minekokáért emlékeztetlek téged, hogy gerszsd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van az én kezeimnek rád tétele által.
(2Tim 1,5-6)

VAJON TIMÓTHEUS vérszerinti apja nem volt, (vagy lehetett volna) féltékeny Pál apostolra, hogy „elszerette” tőle a fiát? Nem nehezményezte, hogy őt az üdvtörténetből egyszerűen kihagyták – pogány származása miatt? Pál kizárólag az anyai ág spirituális örökségét hozza szóba. Pedig ez az ifjú valószínűleg nem csónka családban nevelődött...

PÁL TIMÓTHEUSHOZ írott levelei nagyon bensőséges – a munkakapcsolatot messze túlhaladó kötődésről beszélnek. Vajon mennyire legitim ez az apacsere, ami Timótheus életében történt? Lehetséges, hogy a lelki apaság/anyaság messze intenzívebb és meghatározóbb, mint a vérszerinti? Nincs ebben valamilyen érzelmi és intellektuális eltulajdonítás, amikor más gyermekét, testvérét, házastársát kisorsoljuk – természetesen a szent cél érdekében. MÁRKÁS HÍVÓ családtörténetek kevésbé publikus fejezetei szólnak azokról az érzelmi csatározásokról, amik a vér szerinti és a lelki gyermekek térhódításai között folynak. De ismerem olyan vallásos párkapcsolatokat is, ahol, ha pénzről, időről, figyelemről van szó, az kizárólag a „mi kutyánk kölykének” jár, a lelki „betokodókat” pedig teljes családi összefogással verik ki, (olykor kékre-zöldre) akár egy életre szóló sebesülést okozva.

DE VALLJUK meg, bizony bele lehet fáradni a családozásba akár a vérszerintibe, akár a lélekszerintibe. Öregotthon-vezetői élményeim közt őrzöm azt a beszélgetést, amikor egy nagyon hívő néni egyházi múltját összegezve keserűen így szólt: „lelkész nő, higgye meg nekem, nincs utálatosabb dolog a közösségnél!” VALÓSZÍNŰLEG, amikor Jézus Pilátus előtt állván hallotta a tömeg barabásozását, neki is vegyes érzelmei lehettek az „övéivel” kapcsolatban. Mégis élete utolsó szavai a lelki család valóságáról tettek bizonyosságot, amikor a szeretett tanítványt, Jánost adoptáltatta anyjával, Máriával.

SZÓVAL akármennyire is komplex dolog a fenti cím, nincs mese, be kell iktatni élettémánk közé. De vajon meddig kell az embernek hitben érnie ahhoz, hogy lelki családalapításra gondoljon? Vagy ez olyan, mint a biológiai készte-

VÖRÖS ÉVA

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

Egyházmegyei kórustalálkozó Zilahon /3. - Komáromban tanácskozott a Generális Konvent /5.

„És amint eljött vala a szombat, tanítani kezde a zsinagógában, és sokan akik őt hallák elálmélkodnak vala, mondván: Honnét vannak ezek? És mely bölcsesség az, ami néki adatott, hogy ily csodadolgok történnek általa? Avagy nem ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsefnak, Júdásnak és Simonnak testvére? És nincsenek-é itt közöttünk az ő nőtestvérei is? És megbotráncognak vala őbenne.“ (Márk 6,2-3)

Az emberi lélek mélyén van valami titokzatos kettősség, egyrészt vágyódik Isten után, másrészt hajlamos arra, hogy szembeforduljon vele. De ez utóbbit nem nyíltan teszi, hanem azokkal fordul szembe, akik Isten ügyét képviselik, a prófétákkal, apostolokkal. Ebben a sorsban részesítik Jézust is, aki Isten küldötte. „Vajon ez nem József fia, anyját nem Máriának hívják?” Ezekből a szavakból már kiérződik a botráncokzás: közülünk való, éppen olyan, mint mi vagyunk, hát akkor mit képzel magáról? Három dologra figyelhetünk.

Hozzájuk is eljutott a hír, hogy Jézus Kappernaumban és környékén mennyi csodát tett, mennyire feléje fordul a közvélemény. És ez az ember közülük való! Vajon ez nem József fia? Anyját nem Máriának hívják? Ezek a szavak csodálkozást és büszkeséget is jelenthettek: Ki gondolta volna, hogy e falunkbeliben próféta rejtőzik? Hirtelen Jézus köré zárkoznak, hogy ők is részesüljenek dicsőségében. Mindenki úgy emlegeti majd, mint názáretit. Nos, itt álljunk meg: Jézus Krisztus alázatosságával váltotta meg a világot s ezt a büszkeség sohasem képes megbocsátani neki – mondja Lacordaire. Ó igen, amint a só a levesben, úgy vegyül büszkeségünk minden cselekedetünkbe. A bábéli torony nagyszerű jelkép: lázadás Isten ellen. Régi legenda így meséli el: a lázadók egyik része azért akart feljutni az égbe, hogy ott legyőzze. A másik része meg azért, hogy ott a saját istenét állítsa fel. Akik harcolni akartak az éggel, azok egymás fegyvereitől estek el, azok pedig, akik saját istenüket akarták felállítani, majmökká, szamarakká és sertésekké változtak. Azt akarja kifejezni, hogy a góg Istent majmolja, ostobává és erkölcsteleenné teszi az embert.

A názáretiek másik bűne a hitetlenség. Fölkösznek: Hiszen ez a Jézus nem járt

A LÉLEK CSENDJE

Új szívvel új élet kezdődik

Kós Károly alkotása

iskolába, hát akkor honnét a tudása, honnét csodatévő ereje? Ő akar tanítani bennünket? Honnét is lennének hívők, ha gögösek? Hogyan hinnének Jézusnak, ha csupán saját tapasztalataiknak hisznek? Egy ilyen egyszerű családból jöhet próféta? Hiszen ismertük, mikor még inaskodott József mellett. Ezzel bezárják fülüket az evangélium előtt, bezárják szívüket Isten országa előtt, bezárják lelküket a kegyelem előtt. Korunk egyik legnagyobb csapása éppen az, hogy elveszti érzékét az igazság iránt. Az embereket nem az igazság, hanem a haszon érdekli. Egy társaságban a vallásra terelődött a beszélgetés. Valamennyien megegyeztek abban, hogy a hit már idejét múlta, hogy a tudomány megcáfolta a hitet és hogy nincs másvilág. Erre megszólalt az a valaki, aki eddig hallgatott. Sok minden elhangzott – mondotta – de senki sem bizonyított. Senki sem gondolkodott el, hanem egyszerűen továbbadta a propaganda divatos szövegeit. Hát igen, a hit kiment a divatból, de sajnos a becsület is. Jól van ez így? Mindenki érzi, hogy nem. És hogy a hit kiment a divatból, vele együtt a felelősség is. Jól van ez így? És hogy a tudomány megcáfolta a hitet, hát akkor honnét van, hogy olyan sok tudós mégis hisz? Hogy nincs másvilág? Nos, az a

gyökéren rágódó féreg is azt hiszi ott lent, hogy ott fönt nincs illatos rózsza, nincs napfény és nincs számítógép. Csakhogy mi nem vagyunk férgek s tudjuk, hogy olyasmik is vannak, amik nem láthatók.

Jézus hallgatóihoz fordul, akik méltatlankodnak amiatt, hogy Kappernaumban csodákat tett, itt, saját falujában pedig nem. Esztelen harag szállta meg őket. Megsértett hiúságuk fölköszésbe csapott át. Ma is vannak és holnap is lesznek, akik Krisztust gyűlölik, mert nem tesz csodákat, mert nem akadályozza meg a háborúkat, mert nem a mi elgondolásunk szerint alakítja a világot, mert nem ígér földi mennyországot.

Ne engedjük, hogy lelkünk belemerevedjen a keserűségbe, a méltatlankodásba, az önfejtésbe. Erő kell a bajok elviseléséhez, megoldásához, s ezt az erőt kapjuk meg a Szentlélektől. Ha kérjük az új szívet, akkor meg is adatik, s az új szívvel új élet kezdődik meg bennünk, az Istenre hagyatkozó, Istenben reménykedő, világító élet.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

MÜLLER DEZSŐ

Ballada

*Amíg kába fellegek bóbiskolnak
a szénfekete éjben
amíg kővályog a hold
a hajnali derengésben*

*Amíg szilaj hegycsúcsok
horzsolják az ég alját
amíg a hőmpölygő dagály
előnti a tengerek partját*

*Amíg dús fenyőerdők
harmat-könnyben áznak
amíg a rőt csillagok
oda fönn fölszikkraznak*

*S míg a pirkadat lángja
elnyeli az árnyat
borítsd rám Istenem
páncél-szárnyad.*

HÉTKÖZNAPOK - ÜNNEPNAPOK

Július

Július a Szent Jakab hava... Jakob apostolról, kinek neve (Mt 3,17; Csel 12,2) ebben a hónapban fordul elő... A római tanács nevezte Juliusnak (Oroszlán hava) a Julius császár tisztességére, „aki ebben a hónapban született volt”.

Jakob apostolról tudjuk – írja Bod Péter –, hogy „hatalmas volt a tanításban, úgyannyira, hogy Krisztus nevezi őt mennydörgés fiának, Jánossal együtt” (Mk 3,17), akivel testvér volt. „A zsidók addig vádolták Jakobot, amíg Heródes megszentenciázta-

ta; s mikor vitették halálra, egy guttaütött embert az útban meggyógyított. Ezt látván Jósias, a Heródes íródéakja, megtért a Krisztushoz, és ezt mondotta: Jakob, bocsás meg nekem. Jakob pedig ezt felelte: Atyámfia, békeség néked. Együtt mindketten megöleltek”.

TÖKES ISTVÁN

(A szerző Hétköznapok - ünnepek avagy az idő a keresztyén ember életében című kötetéből)

„... AMIVEL CSORDULTIG VAN A SZÍV, AZT SZÓLJA A SZÁJ”

XV. Egyházmegyei kórustalálkozó Zilahon

Május 30-án, Szentháromságvasárnap, a Zilah-Ligeti református gyülekezet látta vendégül az egyházmegyei kórustalálkozó résztvevőit. Szomszédaink, a templomot körülvevő tömbházak lakói csodálkozva figyelhették a süteményes tálcaikat szorongató asszonyokat és az udvaron sátrakat feszítő öltönyös férfiak sokaságát.

A lelkes házigazdák szorongva kémlétek az eget, hogy a tizenhárom kórus négy-száz tagját megvendéghelhetik-e a szép, ápolt templomkertben? Aztán érkezni kezdtek a vendégek, s a sötét gondolatok helyét átvette a viszontlátás öröme, az összetartozás jó érzése, a népviseletek szépsége.

„Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a szája” - hirdette Isten ígéjét vendégigehirdetőnk, **Gavrucza Nagy Emese** lelkész, aki a kórustalálkozót, mint a közös ünneplés lehetőségét, jellemezte. A szívben lévőket sokszor nem tudjuk megfogalmazni, félünk kimondani s ha nem találunk szavakat, segítségünkre siet az ének. A mi népünk tarso-lya gazdag: siratóénekek, népdalok, vidám dalok s Istent dicséző zsoltárok lakoznak benne. Református énekeskönyvünk hajdan imádságoskönyvként is szolgált, s az egyszerű ember lelki kenyérré lelt benne.

A kórustalálkozó résztvevői Isten íránti hálából hangjukat, tehetségüket, szorgalmukat fordítják az Ő dicsőségére, embertársaik és saját maguk lelki épülésére. Minden kórus hosszú utat tesz meg, míg beérik munkája gyümölcse s a kórustalálkozók kiváló alkalmak közösségépítésre, kapcsolatok ápolására. A résztvevő kórusok egymást gyönyörködtethetik énekükkel, de az egyetlen Karmestert, aki leüti az alaphangot, Őt dicséri minden s mindenki, aki e találkozó résztvevője.

A Zilah-Ligeti református gyülekezet látta vendégül az egyházmegyei kórustalálkozó résztvevőit

Az igehirdetés után **Oláh Mihály**, a vendéglátó gyülekezet lelkésze köszöntötte a résztvevőket, ismertette a kórustalálkozó programját és szeretetvendégségre hívta a találkozó résztvevőit apraját s nagyját.

A kórusok bemutatkozásának sorrendje a következő volt: a pomázi Psalmus vegyeskar, Szilágycseh, Szilágypanit, Szilágysámszon, Egrespatak, Magyaroroszló, Zilah-Belváros, Zilah-Fenyves, Diósad, Zilah-Liget református gyülekezeteinek kórusai, az Anonymus kórus, valamint a szilágyszentkirályi ifjúsági kórus.

Minden énekhar-három művet énekelt, így mindenki, aki nyitott füllel és szívvel volt jelen, megtalálhatta a számára kedveset, lélek-melegítőt, míg a templomablak színes ólomüvegein beáramlott a fény, megteremtve azt a harmóniát, mely rohanó világunkból lassan kiveszni látszik.

A Zsibórol érkező kis gyermekcsoport tagjai furulyajátékkal és csengő gyermekhangjukkal újra megerősítették bennünk, hogy az Atya házában helye van a kicsik-

nek, éppen úgy mint fiataljainknak, felnőtteinknek és időseinknek egyaránt.

Gavrucza Nagy László zenetanarra a szakmai kiértékelés feladata hárult, melyet úgy fogalmazott meg: a kórustagok lelkesedése hatalmas erő, mely ha az igényesség útját járja, nemcsak lelkünknek lehet gyógyír, hanem a hozzáértő füleknek is.

A résztvevők végtagjai kissé elgémberedtek a három órás üldögélésben, de lelkük feltöltődött, s a terített asztal körül beszélgethettünk, örülhettünk egymásnak, kóstolgatva a finom süteményeket.

A résztvevő kórustagoknak, karvezetőknek, az igehirdetőnek köszönjük a szolgálatát, Isten áldását kérve további szolgálatokra, életükre, támogatóinknak, különösen is a Communitas Alapítványnak pedig köszönjük az anyagi segítségnyújtást.

A házigazdáknak köszönöm, hogy közéljük tartozhatom, s együtt mondhatjuk ezen alkalomért is: Soli Deo Gloria, Egyedül Istené a dicsőség!

ANTAL ERIKA

Siteri konfirmandus találkozó

Zsúfolásig megtelt a siteri műemléktemplom, pünkösdi vasárnapján. Kettős ünnep volt ez a falu reformátusai számára: aznap találkoztak az 1940, '50, '60, '70, '80, '90, 2000 és 2010-ben konfirmáltak, akik e templomban tettek tanúbizonyságot hitükről.

Az ünnepi istentisztelet keretében **Gavrucza Nagy Emese** lelképásztornó névsorolásából kiderült, hogy a felsorolt nyolc évben összesen 73 konfirmandus volt, akikből már csak 43-an élnek, közülük is csak 21-en tudtak megjelenni az ünnepi megemlékezésen. A legidősebb résztvevő **Székely Lajos** volt, akinek elmondása szerint 1940-ben 26-an konfirmáltak, de mára csak ő maradt az élők sorában.

A gyerekek és a Talentum együttes vezetője, **Gavrucza Nagy László** zenés össze-

állításal köszöntötték a megjelenteket, akik könnyekkel küszködve, meghatódva hallgatták őket.

A konfirmandus találkozó résztvevői, Gavrucza Nagy Emese lelképásztornóval (balról az első)

A Mt 25,14-30 alapján tartott igehirdetésében a lelképásztornó rámutatott: Isten az a gazda, aki az Ő vagyonát, földi és mennyei gazdagságát kiosztja az emberek között. A földi életre való talentumok azok, amelyeket Isten már a születése előtt behelyez az emberbe. Testi, lelki, vagy szellemi adottságok ezek, amelyeknek e földi életben nagy hasznát veheti az ember. E talentumokat lehet gazdagítani, fejleszteni és az is fontos, hogy az ember mire használja Istentől nyert tehetségét, talentumait.

Az idős és fiatal generációk találkozása úrvacsorával zárult. A résztvevők elhatározták, hogy ezen túl minden évben, így 2011-ben is megszervezik a konfirmáltak találkozóját.

Az ünnepi istentisztelet a templomkertben tartott szeretetvendégséggel zárult.

TÓTH ZSIGMOND

AZ ÉLET ISTENÉ - A ROMÁNIAI REFORMÁTUS EGYHÁZ ZSINATÁNAK BIOETIKAI KÉRDÉSEKKEL KAPCSOLATOS TANÍTÁSA (4.)

IV. A szervátültetés (transzplantáció)

A szervátültetés működésképtelenné vált szervet, szervrészt vagy szövetet eltávolító és donortól származó szervvel, szervrészsel (szegmenssel) vagy szövettel helyettesítő műtét.

Az átültetés nyomán a beteg életben maradásának esélye rendkívüli mértékben megnő, aki ezáltal gyakran hosszú éveket viszonylag egészséges és munkaképes lehet. Református egyházunk igenli ezt az életmentő eljárást, és úgy tekinti, hogy ez a gyógyító tudomány kezében Isten ajándéka.

Az ún. *xenotranszplantáció* (azaz állatból származó szervek, szövetek emberbe való ültetése) az ortovostudomány újabb lehetősége, melynek etikai vonatkozásait ezután kell megvizsgálni.

A református keresztyén egyház, hitvallásának megfelelően, öt életfeltétel fontosságát hangsúlyozza. Ezen öt szempont tiszteletben tartását köti a szervátültetést végző orvosok, a befogadó beteg és családja, valamint a donor és családja lelkére.

1. Mivel az élet Istené, emberi beavatkozással kioltani nem szabad. Ezért a donor halálának megállapítása a törvényben szabályozott orvosi és jogi mérlegelés alapján történjék.

2. Az élet befejezetlen, fejlődésben lévő folyamat, amelynek célja az örök élet. Ez két dolgot jelent: a) a beteg vagy fogyatékos életéről sem szabad lemondani; b) a féltékeny vitalizmus nevében nem kell az élet minden áron való fenntartásához foggal-körömmel ragaszkodni. Ennek érdekében a fogadó beteg erkölcsi és vallásos meggyőződésére kívánnak

hatni: legyen tudatában annak, hogy gyógyulását élő (vagy nemrég még élő) donor testének csonkítása árán fogják elősegíteni.

3. A nyomasztó szervhiány láttán hangsúlyozzuk: minden érintett ember erkölcsileg felelős azért, hogy korhatár, várható életminőség, társadalmi rang, fizetőképesség stb. ne befolyásolja az igazságos elosztást, vagy ne egyoldalúan befolyásolja.

4. A szervhiány következtében várólistán maradó betegben ne csak a donor megtalálásának reményét, hanem az örök élet reményességét is erősíteni kell. Ez utóbbi, nem vallásos megfogalmazásban azt jelenti: az emberi méltóság a betegségben is, a meghalásban is éppúgy része életünknek, mint az egészség idején.

5. Mivel a holttest egy részének felhasználása egy másik élet megmentése érdekében nem bűn, hanem az önfeláldozó szeretet megnyilvánulása, református egyházunk támogatja a szervátültetést. Tanácsoljuk egyházunk tagjainak: lelkiismeretük szerint járuljanak hozzá, hogy haláluk esetén szerveiket átültetés céljából felhasználják. A gyászoló családokat hasonlóképpen arra buzdítjuk, hogy halott szeretteik szerveit jó lelkiismerettel ajánlják fel erre a célra, mivel ez az Istentől kapott életet szolgálja.

Az ember önreflexióra képes, tudatosan megélhető életet kapott Istentől. Ezt semmilyen körülmények között sem szabad manipulálni. Súlyosan téved, aki a szervfelajánlást és a szervbefogadást merőben jogi kérdésnek tekinti.

Az a törvényhozás, amely nem szabályozza a szervkereskedelmet, azaz elősegíti a manipulatív gyakorlatot, végső soron mind a beteget, mind a donort, a hozzátartozókat, sőt az egész társadalmat manipulálja.

Önmagunkat manipuláljuk, ha akár donorként, akár befogadóként – az önkéntes felajánlás helyett – azt az önző eszmét követjük: „a testem az enyém!” Manipuláció lehet (de nem feltétlenül az!), ha ugyanaz az orvos vesz részt az agyhalál megállapításában (ahol a donor életméltóságát, -jogát kell védeni), aki a szervátültető csoportnak is tagja (s akinek a befogadó személy jogát, méltóságát kell képviselnie).

Az ember viszonylány, akit Isten közösségi életre rendelt. Életünk velejárója minden érzelmi és társadalmi kötődés, valamint az ezekre épülő minden szolidaritási kapcsolat (Mt 22,39; Jn 15,13). Mivel a szervátültetés Isten ajándéka, az a felebaráti szeretet értelmében ne csak önkéntes, hanem ingyenes is legyen.

A Romániai Református Egyház hálás Istennek azért, hogy a szervátültetés – mint életmentő eszköz – a gyógyítás szolgálatában áll. Az életéről szóló bibliai tanítás alapján, a szervátültetéssel kapcsolatosan arra hívja fel a figyelmet, hogy az élet Istentől megállapított rendjének feltételei mind a gyógyításban, mind a gyógyítási prioritások megállapításában érvényesüljenek.

HÚSZ ÉVE ÍRTUK

Új tábla a Református Püspökség homlokzatán

A Református Egyház Sălăjan utca (volt Teleki) 27 szám alatt levő egyszemélyes épülete homlokzatára több mint négy évtized után, ismét visszakerült a rendeltetést jelző és igazoló tábla ezzel a felirattal: A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET PÜSPÖKI HIVATALA (...)

A püspöki hivatal kezdetben a nagyváradi-újvárosi parókia épületében volt, itt azonban, mivel kevés helyiség állt rendelkezésre, nehéz körülmények között végezhette munkáját. Ez a helyzet tette szükségessé, hogy új és a rendeltetésnek megfelelő épület emeljen. Az építés érdekében széleskörű gyűjtést indítottak a hívek és az egyes gyülekezetek körében, amely több mint egy évtizedig tartott. Az új püspöki hivatal építése 1935-ben kezdődött el az egyház tulajdonát képező telken (...) Szeghalmi Bálint és Elkán Károly építészmérnök tervei és kiváló kivitelező munkái alapján. Az épület 1936 nyarán készült

Az Egyházkerületi Székház napjainkban

el, felszentelése 1936. november 25-26-án tartott egyházkerületi közgyűlés alkalmával volt. (...)

A második világháború pusztításai után, 1944 őszén a szervezkedő Román Kommunista Párt és a vele szövetséges Magyar Népi Szövetség megkérdése és engedélye nélkül elfoglalta a püspöki székház helyiségeinek egyik részét: az előadó

helyiségeket és a nagy tanácstermet. A következő években teljesen kiszorult épületéből, mivel a Párt foglalta el egészében berendezésével együtt. Az egyház az épületért bérleti díjat nem kapott.

1946 júniusában a Municípiumi Néptanács hatalmi szóval államosította a püspöki hivatal épületét azon a címen, hogy a Kommunista Párt teljesen át akarja alakítani saját céljaira.

Az 1989. december 22-i forradalom után a Református Egyházkerület Igazgatótanácsa írásban jelentette be az illetékes hatóságnak visszaszerzési igényét a püspöki hivatal ezen épületére vonatkozóan. (...) Az ismert események folytán az épület megüresedett helyiségeit egyházunk hivatalos szervei birtokba vették és munkájukat ebben az épületben végzik. (...)

DR. ESZENYEI BÉLA

(Harangszó, 1990. 2. szám)

Komáromban tanácskozott a Generális Konvent

Története során először tanácskozott a határon túl a Generális Konvent (GK). A Kárpát-medencei reformátusság legfőbb tanácskozó testülete közös költségvetést, és a trianoni békeszerződésről szóló nyilatkozatot fogadott el.

Nem lehet alkalmasabb időben, pünkösd után néhány nappal, és alkalmasabb helyen, e kettészakított városban a GK idei első ülése – mondta **Fazekas László**, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház (SZRKE) püspöke az ApCsel 2,42-47 alapján tartott nyitóáhitatában. Felelevenítette, az első keresztyén közösségek együtt könyörögtek. „Úgy érzem, ez nem a sajátunk” – tette hozzá a püspök, megjegyezve, vágyakoztak a közösségre és közvetítették Isten szeretetét a világba.

Az áhitat után **Bastrák Tibor** Komárom polgármestere, és az eseménynek helyet adó Selye János Egyetem rektorhelyetese, **Stoffa Veronika** köszöntötte a GK tagjait. Utóbbi elmondta: az egyetem három karának egyike a református teológiai kar, ahol 1994 óta közel százötvenen szereztek diplomát. Tervben van a doktori iskola és a diakóniai szak beindítása is.

Marián Hamari, az SZRKE szlovák püspökhelyettese, a szlovák ajkú református testvérek nevében köszöntötte a résztvevőket. A kilenc szlovákiai református egyházmegyéből kettő szlovákjakká. Megjegyezte, a GK akkor ülésezik, amikor a budapesti és pozsonyi parlament a kettős állampolgárságról határozott. „A mi polgárságunk viszont a mennyei királysághoz köt. Eszkatológikus kijelentést adhatunk a történetekre: a múlt megoszt minket, de egységet alkotunk Krisztusban – zárta szavait Marián Hamari.

Növekvő felvidéki reformátusság

Az SZRKE lelkesíti főjegyzője, **Géresi Róbert** bemutatta a szlovákiai reformátusok kilencvenéves történetét. A trianoni döntés után, a két világháború között az egyház nehezen ocsúdott a helyzetből, nehezen szervezték meg magukat, évek teltek el ezzel, mert azt gondolták, átmeneti lesz a szétszakítottság állapota. A szlovákiai reformátusok jelene kapcsán Géresi Róbert kiemelte, hogy a földrajzi elhelyezkedés nagyban nehezíti a szolgálatot. A felvidéki reformátusok ugyanis a magyar határhoz tapadó területeken élnek, azonban közepén, Nagykovács környékén van egy „szakadás”. A kilenc egyházmegye közül kettő, Kassa környéki szlovák anyanyelvű, de vannak olyan gyülekezetek, ahol két nyelven szolgálnak. A legutóbbi, 2001-es népszámláláskor 109 735-en vallották magukat reformátusnak. A hívek fele fizet egyház-

A Felvidéken tanácskozott a Generális Konvent. Balról jobbra: Fazekas László, Bölcskei Gusztáv és Csúry István püspökök, valamint Géresi Róbert főjegyző

fenntartói járulékat, van tehát terepe, lehetősége a belmisszióknak. A szlovákiai reformátusok között jelenleg 240 lelkipásztor szolgál, ami kétszerese a 70-es évekbelinek.

Az egységes Magyar Református Egyház (MRE) első évét **Tarr Zoltán** zsinati tanácsos mutatta be. Kitért arra, hogy a Kárpát-medencei együttműködésben a közös munka koordinálásának súlypontja a GK Elnöksége. A tavaly kitűzött célok megvalósítása közül a közös lelkesítőirányításba tett lépéseket emelte ki, a közös bizottságok – alkotmányügyi, liturgiai – munkája közül az utóbbiban készült, az egységes liturgia felvezető első javaslattervezetét említette.

Az MRE első közös költségvetéséről szóló javaslatot **Csomós József** tiszáninneni püspök vezette fel. A közös költségvetéshez a tiszántúli és a dunamelléki egyházkerület járul hozzá a legnagyobb mértékben. Az egyháztestek mellett két Kárpát-medencei alap, a lelkesítőirányítási és a közoktatási még tízmillió forinttal járul hozzá a költségvetéshez, amelynek végösszege ötvenegymillió-hétszázezer forint. A költségvetést, illetve annak alapelveit egyaránt egyhangúlag fogadta el a Konvent.

A hit erejével elhordozni, de nem elfelejteni

A Konvent Trianonról megemlékező nyilatkozatot, fogadott el, amelynek kezdő mondata így hangzik: „A hit erejével elhordozni, de nem elfelejteni – a magyarság számára ez a feladat adatott a trianoni békeszerződés kilencvenedik évfordulóján.”

Délután **Bölcskei Gusztáv**, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkesíti elnöke ismertette a *Reformátusok a kegyelem trónusánál* címmel megjelent liturgiai alapelveket közreadó füzetet. A Liturgiai Bizottság által összeállított kiadvány célja, hogy tegye az egyházi közbeszéd tárgyává az istentisztelet megújításának és megújulásának kérdését. **Zalatnay István** teológiai tanár, a bizottság királyhágómelléki tagja

jellette, hogy az egész munka célja a magyar reformátusság hitéletének megújítása a bibliai alapok, a református teológiai szemlélet és a magyar református hittapasztalat múltjának figyelembevételével.

Az Egyházalkotmányi Bizottság munkáját **Bibza István** erdélyi esperes mutatta be. Utalt arra, hogy tavaly május 22-én a debreceni Alkotmányozó Zsinat elfogadta az MRE alkotmányát, ami azóta is érvényben van. Ismertette az MRE Zsinatának tavaly novemberi döntését a választási törvény módosításáról, amely szerint a magyarországi egyházban nem kötik magyar állampolgársághoz a lelkesítőirányítást.

A Kárpát-medencei közös lap szerkesztéséről **Köntös László** dunántúli főjegyző számolt be. A református magazin felelős szerkesztő-helyettese bemutatta a szerkesztőbizottság tagjait, a szerkesztési alapelveket és kialakult rovatokat. Az évente egyszer megjelenő lap első száma idén októberben lesz olvasható.

Az 1859-es protestáns pátens a magyarországi protestáns egyházakat ért utolsó nagy támadás volt a Habsburgok részéről, amely egy 350 éves konfliktus utolsó momentuma volt – hangsúlyozta **Tólkécskői László** dunamelléki főgondnok. A történész mai tanulságként fogalmazta meg, hogy az egyház a politikától nem menekülhet, de ha nem bölcs, akkor sokat veszíthet. Mint mondta, az egyháznak értékelvű identitáspolitikát kell támogatnia a közösség érdekében.

A GK döntött Bethlen Gábor erdélyi fejedelem emlékének megörökítéséről. Az emléktáblát idén november 15-én helyezik el a gyulafehérvári székesegyházban. Határoztak a Kanadai Magyar Református Egyházak Szövetségének egységes egyházhoz csatlakozásáról is. A Liturgiai Bizottság véleményezte a *Bibliaolvasó vezérfonal* nevesített vasárnapjait. Megállapításaik alapján a 2011. évre javasolták a nevesített vasárnapok közös rendjét, amelyet a közgyűlés elfogadott.

Presbiterképzés a Zilahi Egyházmegyében

Immár három alkalommal találkoztak a Zilahi Egyházmegye egyes körzetét alkotó nyolc gyülekezet lelkészei és presbiterei. Az első alkalommal dr. Judák Endre magyarországi presbitert hívtuk meg, hogy beszéljen a kisköri presbiterképzés tíz éves tapasztalatairól. Azóta, helyi egyházi hagyományaink, szokásaink figyelembevételével, a lelkipásztorok vezetésével elkezdődött a kisköri presbiterképzés. A találkozók egy evangélizáló jellegű ígihirdetéssel kezdődnek, amit előadás követ, majd annak megbeszélése.

Az ígihirdetések és az előadások előre összeállított menetrendet követnek. Az alapoktól indultunk, és Isten segédelmével igyekszünk haladni a „lelki ház” magasabb szintjei felé. A találkozónak egyetlen célja van: hogy, mint „választott nemzettség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép, hirdessük”, tudjuk hirdetni, szolgálatainkkal és egész életünkkel „Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el minket”. Szeretnénk alaposan körbejárni a lelki szolgálattal kapcsolatos kérdéseket, a nehézségeket megbeszélni, és őszintén, az Ige fényében keresni a megoldásokat és válaszolni

rájuk. Mire, vagy Kire van szükségem ahhoz, hogy lélekben megújuljak, és megújuljak abban a szolgálatban is, amivel megbíztak? Mit kell elhagynom, mitől kell elfordulnom ennek érdekében? Honnan kaphatok újból erőt a szolgálathoz? (Jézus azt mondja: Ő a szőlőtő, mi pedig a szőlővesszők, és nélküle semmit sem cselekedhetünk). Valamint megtagadni mindazt, ami akadályoz a hatékonyabb szolgálatban.

Ezeknek a találkozóknak - nem utolsósorban - fontos tevékenysége az Isten Igéjének és hitvallásainknak a tanulmányozása is. Az Ige körül, az Ige által növekedünk a hitben, a testvériségben és a szeretetben. Testi növekedésünk egy bizonyos kor után megáll, de lelkileg idős korban is növekedhet az ember. Aki pedig lelkileg nem akar növekedni, ahogy Gyökössy Endre egyik írásában olvastam, összezsugorodik és egyre kisebb lesz.

Áldott legyen az Isten azért, hogy vannak még olyan presbiterek a gyülekezeteinkben, akik nemcsak anyagiakban, hanem sokkal inkább lelkiekben akarnak növekedni, nem sajnálják odaszánni az idejüket ezekre az alkalmakra és a lelki szolgálatokra.

SÁNDOR ANDRÁS, magyargoroszlói lelkipásztor

EMLÉKEZÉS AZ...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

1735. április 27-i, kézírásos sokszorosított felhívása táptalajra lelt a Körösköz-Erdőhát falvaiban: „Isten áldja meg kegyelmeidet, édes Uraimék! A mit régtől fogovást várt a szegény magyar, már Isten a sok özvegyek s árvák könyörgését meghallgatta, mert igaz kuruc világ van, és mi is igaz kurucok vagyunk, ezért minden félelmet félretévév, özvegyekért, árvákért, s nemes vallásunkért most szolgáljunk!”

A szervezők tisztában voltak, hogy nem elég csupán a paraszti nyers erő, a siker érdekében szervezett katonai háttér szükséges. Rákócziak Rodostóból történő hazahívását tervezik, de ez nem jöhetett létre, hiszen a bujdosó fejedelem 1735. április 8-án visszaadta lelkét Istenének. Ezért kerestek és találtak szövetséget a pécskai szerb határőrtestet, Szegedinác Jovánovics Péro személyében, aki támogatásáról biztosította őket, és Erdőhegyet jelölte meg az elégedetlenkedő Maros menti szerb határőralkulatok és a lázadó kuruc parasztsereg találkozó helyeként. Időközben azonban árusítás következtében Pérot letartóztatják, s a szerb határőrök a mit sem sejtő kurucok ellen fordulnak.

Az 1735. május 9-én zajló hat órás erdőhegyi csata tulajdonképpen nem más, mint 700 főnyi kuruc lemészárlása a szerb alakulatok által. Egyes történetírók szándékos ferdítése következtében, akik igyekeztek eljelentékteleníteni a magyar paraszti köz-

nép kuruc szerepvállalását, az 1735-ös erdőhegyei csatát a köztudat még ma is Péro-féle felkelés felszámolásaként tartja számon. Holott mindennek az ellenkezője az igaz: éppen a szerb határőrsegek végeztek népiertást a császáriak nevében. Ezt igazolja a Jörger tábornok elnöklétével Budán hozott Bírói ítélet 8. pontja: „(...) hamar észretértek és Erdőhegynél a zavargók leverésében s megsemmisítésében jó munkát végeztek ...”

A „gonosz hazaárulás és felségsértés főbenjáró vádjá alapján a vakmerő és istentelen merénylet fő tervezőit és mozgóit a bíróság (...) arra ítéli, hogy előbb felső testrészeiken kezdve, kerékbe töressenek, aztán négy részre vágassanak, és ily módon négyfelé vágott átkozott hulláik az ily gaz merénylet emlékének megutáltatása céljából Arad és Nagy Várad városok, valamint Sarkad és Szent András községek mellett emelendő akasztófákra szegeztessenek ki.”

Sebestyén Jánost, Szilasy Istvánt, Pásztor Andrást, valamint az őket hitegető Pérot is 1736. április 4-én kegyetlenül kivégzik.

A kendőzetlen történelmi igazság felvázolása közben a Körösmente Irodalmi Kör előadói (Máté Erzsébet, Molnár Erzsébet, Papp Annamária, Szilasi Ildikó, Vörös Kinga, valamint Molnár Márton (dalszerző), Mészáros István (zenei kíséret), Pálfi Károly, nt. Papp József és Vince Eduárd) a kort idéző kuruc nótákkal és irodalmi szemelvényekkel színesítették az emlékműsort. Végül a templomkerti kopjafa koszorúzásánál a Rákóczi imádsága és a Szózat eléneklése zárta a rendezvényt.

HIDALMÁSI VEZETŐ- ÉS MUNKATÁRSKÉPZŐ TÁBORBA VÁRJÁK A JELENTKEZŐKET. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége és Ifjúsági Bizottsága szeretettel vár minden 25-35 év közötti presbitert vagy a gyülekezeti munka iránt érdeklődő ifjút, egyedül vagy családdal, az **augusztus 9-15.** között Hidalmáson (Zilahtól 40 km-re, Kolozsvár felé) tartandó vezető- és munkatársképző táborba.

Péntek-szombat-vasárnapra hívjuk és várjuk a Presbiteri Szövetség teljes elnökségét, bizottsági tagokat és megyei elnököket. Előadások mellett, csoportos megbeszéléseken, szabadidős tevékenységeken lehet résztvenni. A táborban sportpálya, a településen strand, a környéken sok látványos áll az érdeklődők rendelkezésére. Kirándulást tervezünk a Sárkányok-kertjébe és Zsibóra.

A hidalmási református templom

Táborunk célja, hogy a fiatal presbitereket megismertessük és bevonjuk a közösségi munkába, különösképpen a fiatalok megszólítását célzó tevékenységek támogatásában. Felkért előadók: **Csúry István** püspök, **Somfalvi Edit** lp., **Tunyogi Lehel** lp., **dr. Székely Szentmiklósi István**, **Bodnár Lajos** lp.

Elszállásolás: 50 hely szobákban, a többi sátorban. Ellátás: 3 étkezés/nap, önköltségi áron. Szállás+étkezés: 40 lej/fő/nap szobákban, 35 lej/fő/nap sátorban. Sátort és ágyneműt hozni kell (lepedő, párnahuzat). A tábor teljes komforttal rendelkezik.

A tábor kapacitása kb. 100-110 személy, ezért minden egyházmegyéből legalább 10 résztvevőt várunk. A tábor időtartama 6 teljes nap (hétfő: vacsora - vasárnap: ebéd), de jelentkezni lehet min. 3 napra is. Családoknak az előadások alatt gyermekmegőrzőt működtetünk.

Érdeklődni és jelentkezni lehet a bizottság tagjainál, megyei PSZ-elnököknél, a megadott telefonszámok egyikén, illetve e-mail címen (Venter Miklós: Tel.: 0722.437208, 0763.224174, 0770.288163, E-mail: mikiref@yahoo.com)

Jelentkezési határidő: július 31. (a helyek függvényében).

Zilah - Arad, 2010. május 25.

LÁSZLÓ KÁLMÁN elnök, VENTER MIKLÓS főtájtár

OLVASÓLÁMPA

Nagyvárad egykori hírességei

A 19. és 20. század fordulójának éveiben Nagyvárad nem csupán lendületes gazdasági fejlődésével emelkedett ki a vidéki városok sorából, hanem szellemi-kulturális életének gazdagságával, sokszínűségével, korszerűségével, haladó szellemiségével is. Ennek tényeit, adatait számos történelmi és irodalmi munka, alkotás dolgozta fel, tette közzismertté, bemutatva azokat a személyiségeket is, akik jelentős szerepet vállaltak ezekben a megvalósításokban. (...)

Könyvünk címét a császárkori Római Birodalomban élt népszerű görög filozófustól, Plutarkhosztól (Kr.u. 46-120) kölcsönöztük. Az ő Párhuzamos életrajzok című – egyébként legismertebb és legnépszerűbb – művében nevezetes görög és római személyiségeket mutatott be, akiknek szerepe bizonyos mértékig hasonló egymáshoz: mint például Thészeusz – Romulus, Alexandrosz (Nagy Sándor) – Julius Caesar, Démoszthenész – Cicero. A párhuzamba állított személyiségeket csak felületes vagy látszólagos hasonlóság köti össze, ezért gyakran elhagytá az összehasonlítást. Mondanivalóját élvezetes formában óhajtotta előadni, de mély erkölcsi tartalmat is kívánt nyújtani. Fő törekvése a jellem ábrázolása, s mindez tettekben, cselekedetekben nyilvánuljon meg. Az író, filozófus, pap szerző írásait mély humanizmus hatja át. Elvárja a nagylelkűséget és az ember szeretetet, eléli az embertelenséget, az erőszakot, az önzést.

(...) Annyit szeretnénk elérni írásunkkal, hogy kiemeljünk a feledés homályából néhány olyan egykori várad hírességet, aki a maga idejében igazi lokálpatriótaként a városért élt és küzdött, dolgozott. Az általunk párhuzamba állított személyek között is ke-

vés a tulajdonképpeni hasonlóság, de valamennyi pár között kimutatható némi párhuzamosság az életpályájuk, sorsuk alakulása, vagy cselekedeteik, törekvéseik tekintetében. Viszont az is előfordul, hogy az azonos, vagy hasonló pályán indulók ellenétes irányban folytatják életüket, s ennek következményei állíthatók párhuzamba. Plutarkhosz példáját követve, ahol feleslegesnek vagy erőltetettnek tűnhet az összehasonlítás, ott mi is lemondunk erről az eszköztől, az olvasóra bízva a következők levonását. A bemutatandó személyeket két szempont alapján párosítottuk: életkoruk és gondolkozásmódjuk szerint. Arra törekedtünk, hogy hasonló életkorúakat állítsunk párba; márpedig úgy, hogy az első a konzervatív, hagyományörző, jobboldali beállítottságú – a második szabadelvű, változtatni akaró, baloldali eszmerendszer híve legyen. Amint – reményeink szerint – az életrajzokból kiolvasható, ezzel nem értékítéletet akarunk kifejezni, hanem azt bemutatni, hogy a két irányzat hívei abban a korban tudtak egymással szót érteni, együttműködni és a nemes célokért eredményesen küzdeni.

Abban reménykedünk, hogy ezekből a történetekből, ezeknek az életpályáknak a bemutatásából is sikerül a mai olvasónak olyan ismereteket szerezni, olyan következtetéseket levonni, amelyek iránymutatóul, erkölcsi mércéül szolgálnak a ma emberének is, és talán hozzájárulnak népünk, városunk múltja iránti szeretet, büszkeség fejlesztéséhez is.

KUPÁN ÁRPÁD

(Kupán Árpád: Párhuzamos életrajzok - Nagyvárad egykori hírességei, Nagyvárad 2010.)

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

tés a fészekrakásra? Jön magától, s nem kell ezt ragozni? Vagy mondhatjuk-e azt, hogy ez a lelki családalapítás legyen csak a szinglik dolga! Végtére Pál apostol is egyedülálló volt. A normális hívő családok mindössze a „lelki egykezés” luxusát engedhetik meg maguknak. Igaz ez? S ha nem, szükséges-e a lelki családtervezés? Hiszen az embergyűtemény-bővülésnek nagyon is hétköznapi konzekvenciái vannak, amik bizony a vérszerinti tagok számlájára történnek.

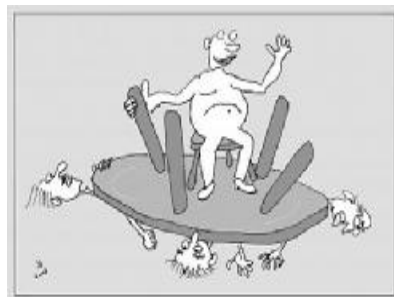
AMI ENGENEM illet, életem végéig mély hálával gondolok a szüleimre azért, hogy nagycsaládban nőhettem fel, de még ennél is nagyobb jó történt velem, amikor tagjává válhattam Isten egyházának. Nyelvi és kulturális határokon belül és kívül mindig voltak, emberek és közösségek, akik időről időre „adoptáltak”, és nemcsak spirituálisan. Ennek során keményen kipótolódott mindaz, amit a szülői ház nem adott vagy adhatott meg. Jólehet az otthon feladata a gyermeki képességek fejlesztése, de kaptam Istentől – többnyire az ő egyházán keresztül

– nemcsak titkos bűnostorozókat, hanem hiteles „kegyelmi ajándék gerjesztőket” is. Ők meglátták bennem azokat a lelki lehetőségeket, amik családközben felismerhetetlenek maradtak volna. Mert pneumatikus értelemben is szükségünk van olyanokra, akik „elvakult” szeretetükben még arra is vették meg olykor, hogy ha kell, homlokukon csókolják a bennünk megbújó békát, (hogy ne mondjam varangyot), hogy a belső emberünk csodálatos királyfivá/királynővé válhasson. Ily módon mi is Isten munkatársává avatódunk. Mert Pál valóságos apai, testvéri, munkatársi gondoskodása ezt tette Timótheussal.

HÁNY MAGÁBAN „brekegő” lelki árva vár arra, hogy egy szeretetteljes meg és (bele)látó érintés, kéz(en)fogás átváltoztassa Isten királyi gyermekévé! Akik talán azért nem válhattak saját kontextusuk Timótheusaivá, mert az ő ügyeletes Páljuk velük szemben elnagyolta a lelki apaságot/anya-ságot.

DE JÓ annak, aki levelet kap olyan emlékeztetőtől, aki hithű tanúja annak, hogy benne már felgerjesztették az Isten kegyelmi ajándékát! Ez az egykori történés pedig megismételhető és megismételendő. Olykor emberi, olykor emberen túli segítséggel.

FIRKA

Disputa

Adorjani László rajza

DERÚS PERCEK*

Sósalmás

Búthi Sándor püspöksége idején történt ez eset, amikor a Szilágyságban jártak Higyed István egyházkerületi főjegyző püspökhelyettesével és egy-két tanácsossal kanonika vizitáció. Az ilyen alkalmakkor a tiszteletesasszonyok igen-igen ki akartak tenni magukért, jobbnál jobb és finomabbnál finomabb ételek, sütemények készítésével.

A nap során két-három gyülekezetet látogattak meg úgy, hogy helyenként a püspök, mások helyettese prédikált a vizitációhoz tartozó istentiszteleten.

A Szilágyság egyik gyülekezetében a finom ebéd első három fogása után sütemény került az asztalra. Mégpedig nem is akármilyen, hanem amolyan almáslepény. Történetesen Búthi püspöknek és Higyednek is kedvenc süteményei közé tartozott az almás. Amikor megkóstolták, eltört az arccal néztek egymásra, mert nem várták az ilyen jellegű aromájával... Sós volt, sőt elsőszó az almáslepény. Nagykeservesen lenyomtak egy-egy szeletet s közben még udvariasan meg is dicsérték a finomságnak egyáltalán nem nevezhető „hibridet”, de a tiszteletesasszony újabb kínálását már mindketten – jóllakottságukra hivatkozva – udvariasan elhárították.

A papné a nagy sietségben a kristálycukor helyett asztali sót darált meg és azzal szórta be – ráadásul nem fukarkodva – a süteményt.

Ebéd után elkészítették a látogatási jegyzőkönyvet s tovább mentek a következő faluba, ahol szintén vizitációt tartottak, majd a vacsora után kellemesen borozva, anekdotázva az éjszaka közepé táján indultak haza, Nagyvárad felé.

A főtiszteletű vizitációs bizottság elszenderedett útközben a fekete Volga kocsiban s józúuen szundikált. Mivel akkortájt sem voltak kifogástalanok az utak, egy nagyobb zökkenőnél megébredtek.

Hol vagyunk? – kérdezte a püspök. Mire Higyed azt válaszolta, hogy Sósalmáson. Búthi kissé elgondolkodott, majd azt felelte, hogy ilyen község nincsen ezen a vidéken, de tudomása szerint sehol sem. Helyettese aztán felvilágosította: ott járunk-formán, ahol a sós almáslepényt ettük.

MAKAY BOTOND

* (Aki hisz, az derűs, és derűje Istentől származik - XXIII. János pápa)

KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS AZ ÁRVÍZKÁROSULTAKNAK. A magyarországi árvízkarosultak megsegítésére, pénzbeli adakozásra szólított fel június 8-i körlevelében a Királyhágómelléki Egyházkerület Igazgatótanácsa. „Tegnap ők segítettek nekünk, ma mi fogunk segíteni. Isten a közös teherhordozás ajándékával áldott meg bennünket, és ezzel enyhíti az áldozatok félelmét, és engedi meglátnunk a mindenek felett létező hatalmát.” – fogalmaz a felhívás. A királyhágómelléki gyülekezetek adományainak szétosztásáról a Magyar Református Szeretetszolgálat gondoskodik.

Az áradás Borsod megyében okozta a legtöbb kárt, mintegy 4500 embert kellett kitelepíteni. (Fotó: Burger Zsolt, Magyar Hírlap)

EGYHÁZKERÜLETI ÁLLÁSPONT A KETTŐS ÁLLAMPOLGÁRSÁGRÓL ÉS TRIANONRÓL. Ünnepi határozatban köszönti a Magyar Országgyűlés kettős-állampolgársággal kapcsolatos döntését a KREK május 28-án, Nagyváradon tartott Közgyűlése. „A hála és köszönet mellett kifejezzük azon reményünket is, hogy végre megszakad az anyaországi, főleg baloldali politikusok által képviselt tartózkodó magatartás a leszakított területeken élő magyarokkal szemben.” – áll a dokumentumban, mely a felvidéki magyarok védelmében is állást foglal.

A trianoni döntés 90. évfordulóján a Közgyűlés „körlevéllel emlékezteti gyülekezeit 1920. június 4-re, a magyar történelem egyik legtragikusabb eseményére, amikor a trianoni békediktátum alapján nemzetünknek kétharmad részét kitépték az ezeréves ország-testből.” A június 4-ét a Nemzeti Összetartozás Napjának meghirdető országgyűlési határozat kapcsán a nyilatkozat rámutat: „ne az elkésérítő múlt szomorítsa nemzetünket, hanem a kínáló alkalmak bátorítsanak a jövőre. Töltsük meg élettel ezeket a lehetőségeket, hogy mind a magunk sorsa örvendezően eredményesebb legyen, mind utódainké, hogy (jobb példán felnőve) egészségesebb nemzedék legyen.”

MEZŐGAZDASÁGI MÉRNÖKI KÉPZÉS A PARTIUMI KERESZTÉNY EGYETEMEN. A PKE immár a negyedik tanévre felvételit hirdet mezőgazdasági mérnök képzésre, 50 tandíjmentes helyre. A szak, többek között agrárismeretek (kertészet, növénytermesztés, állattenyésztés), agrár gazdasági és vállalkozási ismeretek, pénzügy és számvitel, marketing, emberi erőforrás gazdálkodás területeken nyújt magas színvonalú képzést. A 3 éves akkreditált képzés távoktatásban történik (pénteken és szombaton), a Debreceni Egyetem Mezőgazdaságtudományi karának kihelyezett tagozatán, melynek az egyetem ad otthont. A kötelező gyakorlatot Biharon, valamint a megadott téma szerint a saját gazdaságukban végzik a hallgatók.

A képzés végeztével, a diákok a Debreceni Egyetem által kibocsátott oklevelet kapnak és felkészültségük alapján képesek és jogosultak az önálló gazdálkodásra, a vállalkozás tervezésére, létrehozására, fejlesztésére; a mezőgazdasági ágazatokban használatos korszerű technológiák alkalmazására, piacképes mezőgazdasági termékek előállítására, feldolgozására és forgalmazására; a mezőgazdasághoz kapcsolódó kereskedelmi és gazdasági folyamatok elemzésére és irányítására, valamint a megszerzett tudásanyaguk speciális ismeretekkel történő bővítésére, szaktanácsadási szolgáltatások végzésére. A képzés eredményes befejezése után a szak hallgatói mesteri fokozaton folytathatják tanulmányaikat.

Bővebb tájékoztatást a 0744.552236-os telefonon, illetve az agrar@partium.ro vilámposta címen kaphatnak. Felvételi tájékoztató füzet kapható az egyetem titkárságán: Nagyvárad, Telemi utca (str. Primăriei) nr. 36.

TISZA ISTVÁN-DOMBORMŰVET AVATATAK DEBRECENBEN. A mártír miniszterelnök domborművét, Györfi Lajos alkotását avatták fel május 29-én a Debreceni Református Kollégiumban. **Tőkéczi László** történész a tudós Tisza István és a református egyház kapcsolatáról beszélt. – A miniszterelnökre való emlékezéssel újból bizonyosságot tehetünk arról, hogy az egyház és a közélet, a kollégium küldetése és nemzeti kulturális örökségünk ápolása összeegyeztethető számunkra – mondta az avatón **Fazakas Sándor**, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora. **Bölcsei Gusztáv** tiszántúli püspök egy régi történettel emlékezett Tisza

A felavatott Tisza-dombormű koszorúzása

Istvánra, és a miniszterelnök megélt és kiküzdött hitére. – Annak idején, amikor a kaposvári református templomot felszentelték, az akkori dunántúli püspök egy meglehetősen racionalista ízű beszédet mondott. Tisza István az azt követő estén alaposan helyre tette a kedves püspök urat és bizonyosságot tett arról, hogy ez a személyesen kiküzdött, átélt hit és annak megvallása, a református örökségnek a lényege, és nem bármiféle alkalmazkodás valamilyen korszemlethez – emlékezett vissza Bölcsei Gusztáv.

POSTALÁDA. Tisztelt Szerkesztőség, kedves Testvéreink! A Szlovákia területén működő Jó Pásztor Háza Gyermekotthon valamennyi munkatársa és gyermeke nevében ezúton szeretném megköszönni a Harangszó példányait, amelyet időről-időre megkapunk. Köszönjük, hogy a lap szerkesztősége ezúton is támogatja - segíti azon munkánkat, amelyet a gyámügyi gondoskodás és gyermekvédelmi szakellátás terén végzünk az élő Jézus Krisztus megbízásából.

A lap szerkesztőségének és minden publikáló testvérnek testvéri üdvözlőnkét küldjük.

GASPARECZ TIHAMÉR ref. lelkész, szociálpedagógus

KERESZTYÉN ZENEKAR KERESŐ A VILÁGHÁLÓN. A www.kezek.hu cím alatt található weboldal célja, hogy a határon inneni és túli magyar keresztyén zenekaroknak egységes megjelenési felületet nyújtson, valamint átfogó információkat nyújtson azoknak a gyülekezeteknek, melyek zenekarokat keresnek zenés istentisztelethez, evangélicációhoz, fesztiválokra. A honlapon a látogatók és zenekar-keresők mellett folyamatosan várják a zenekarok regisztrációját is.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 8323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábíán Tibor. **Olvasószerkesztő:** Babes Arday Erika. **Tördelőszerkesztő:** Kraftsikné Petrikó Ildikó. **Külmunkatársak:** Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovici (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, <http://harangszo.blogspot.com>. A terjesztés a lelkesítő hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örnünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.